

ارائه‌ی مدل جامعه‌پذیری ورزشکاران حرفه‌ای و نقش آن در نتایج مسابقات حرفه‌ای

تاریخ دریافت: ۹۸/۱۲/۰۱ - تاریخ پذیرش: ۹۹/۰۶/۱۲

خلاصه

مقدمه: جامعه‌پذیری فرایندی است که به موازات کنترل اجتماعی بکار می‌رود ولی معمولاً نهادهای رسمی و غیر رسمی موجود در جوامع این دو فرایند را بطور همزمان با یکدیگر بکار نمی‌برند این موضوع ناکارآمدی آنان را تداوم می‌بخشد. علم جامعه‌شناسی با تحلیل نظری نسبت به جامعه‌پذیری، اجتماعی شدن و کنترل اجتماعی به گونه‌های مختلف در سطوح کلان، میانی و خرد به این موضوع توجه می‌نماید تا در هر یک از آنها میزان عاملیت افراد مورد چالش و دقت قرار گیرد.

روش کار: تحقیق حاضر یک پژوهش آمیخته به صورت کمی و کیفی بود. بخش کمی تحقیق در قالب پرسشنامه انجام شد و بخش کیفی تحقیق به صورت گرانند تئوری و براساس مدل اشتراوس و کوربین (۱۳۸۷) در قالب مصاحبه و تحلیل محتوایی و ساختاری مصاحبه‌ها انجام شد. برای جمع‌آوری داده‌ها، از مصاحبه‌های عمیق، باز و نیمه ساختاریافته استفاده شد. جامعه آماری این تحقیق در بخش کمی و کیفی را ورزشکاران رشته‌های فوتبال، کشتی و بدنمیتون تشکیل دادند. در این تحقیق از یک پرسشنامه محقق ساخته حاصل از یافته‌های الگوی پارادایمی تحقیق استفاده شد که شامل ۴۹ مولفه بود که با مدل لیکرت ۵ درجه‌ای انجام شد. در بخش کمی برای تجزیه و تحلیل داده‌های توصیفی از روش آماری توصیفی، شاخص‌های چولگی و کشیدگی، تحلیل عاملی تاییدی و مدلسازی معادلات ساختاری با رویکرد حداقل مربعات جزئی استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل آماری این تحقیق از نرم افزار SPSS و نرم‌افزار Smart Pls استفاده شد.

نتایج: نتایج در بخش کیفی نشان داد که شرایط علی به ۳ مقوله یادگیری هنجارها و ارزش‌ها، سازگاری با شرایط تیم جدید و بهبود تعامل اجتماعی دسته‌بندی شد. در بخش کمی نیز نتایج نشان داد که آموزش ورزشی در جامعه‌پذیری ورزشکاران، رسانه‌های جمعی در جامعه‌پذیری ورزشکاران، مربیان ورزشی در جامعه‌پذیری ورزشکاران، گروه‌های مرجع در جامعه‌پذیری ورزشکاران و علاقمندی جوانان به ورزش در جامعه‌پذیری ورزشکاران تاثیر مثبت معنادار دارد.

نتیجه‌گیری: یافته‌ها نشان داد هم در بخش کیفی و هم کمی، جامعه‌پذیری ورزشکاران تحت تاثیر عوامل زیادی در ارتباط با وضعیت اجتماعی و همچنین فنی تیم‌های حرفه‌ای قرار می‌گیرد.

کلمات کلیدی: جامعه‌پذیری، ورزشکاران حرفه‌ای، هنجارها، ارزش‌ها

پی‌نوشت: این مطالعه فاقد تضاد منافع می‌باشد.

نیما دارین^۱

مهرداد نوابخش^{۲*}

رضا نیک‌بخش^۳

^۱دانشجوی دکتری، گروه جامعه‌شناسی ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

^۲استاد، گروه جامعه‌شناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

^۳دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد تهران جنوب دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

Email: mehrdad_navabakhsh@yahoo.com

مقدمه

ورزش به عنوان عامل انعکاس دهنده و تسهیل ساز تغییرات اجتماعی و به عبارتی دیگر، انعکاس دهنده تغییرات مثبت و منفی در سرتاسر جهان محسوب می شود (۱). در راستای این موج تغییرات اجتماعی، مسائل زیست محیطی موج جدیدی را ایجاد کرده است که در سال های اخیر ورزش را نیز تحت تاثیر قرار داده است (۲). اماکن ورزشی به عنوان یک سازمان ورزشی در تمام جنبه های ورزش توسط پرسنل سازمانی هدایت می شوند و تاثیرات زیست محیطی نیز دارند. بنابراین، تمام جنبه های ورزش با مسائل زیست محیطی عجین شده است (۳).

محققان بر این باورند که قدرت ورزش، یک ابزار توسعه دهنده اقتصادی و اجتماعی هست (۴)، و این قدرت، دلیل اصلی حمایت دولت ها و ذینفعان اصلی برای سرمایه گذاری و حمایت از سیستم های ورزشی هست تا از این طریق بتوانند نتایج مثبت در جامعه را افزایش دهند (۵). اخیراً، سازمان های ورزشی، لیگ ها و تیم های ورزشی و حتی برندها از ورزش به عنوان یک ابزار و روش راهبردی برای مشارکت دادن گروه های مختلف در رفتارهای مطلوب اجتماعی از طریق تشکیل سازمان های ورزشی اجتماعی استفاده می کنند (۶). ورزش و فعالیت های بدنی به عنوان پدیده اجتماعی، همراه با فرایند جامعه پذیری در هر جامعه ای سازوکارهای اجتماعی و فرهنگی را در پی دارد؛ این آموخته های فرهنگی و اجتماعی، زمینه های دیگر زندگی را تحت تاثیر قرار می دهد. ورزش در حوزه مطالعات اجتماعی، پدیده اجتماعی است که کنش متقابل مشارکت کنندگان اعم از ورزشکاران، مربیان، هواداران و سازمان های اجتماعی در گیر را به همراه دارد؛ هم چنین به عنوان نوعی تولید دانش علمی در راستای تفسیر، فهم، تبیین الگوهای رفتار انسانی و حل مسائل اجتماعی قابل بررسی است (۷). ورزش علاوه بر این که نوعی سودمندی

اجتماعی برای هر جامعه تلقی می شود، دارای منافع اجتماعی خردتری چون افزایش حرمت و اعتماد به نفس، اصلاح و بهبود توانایی های اجتماع، افزایش همبستگی، مشارکت، انسجام، تشویق بهترین بودن در جامعه، بهبود و افزایش سلامت عمومی در جامعه و سایر کارکردهای فردی و اجتماعی است که می توان آن را بخشی از کارکردهای آشکار ورزش در جامعه بر شمرد.

از طرفی، ارائه فرصت هایی برای ورزشکاران تازه وارد که باعث بهبود احساس شایستگی فردی یا تعلق اجتماعی آن ها شود، یکی از جنبه های مهم در موفقیت آمیز بودن مرحله گذار هست. در این راستا، ویلمان^۲ و همکاران (۲۰۰۴) (۸) اذعان می دارند که مرحله گذار و ایجاد تغییرات در ورزشکاران از این طریق فقط بر چگونگی اولین تعامل با گروهی خاص تمرکز ندارد بلکه می تواند نحوه سازگاری آن ها را نیز تحت تاثیر قرار دهد. هماهنگ سازی ورزشکاران تازه وارد یک فرآیند پیچیده ای است که معمولاً در ابتدای هر فصل اتفاق می افتد. کرانمر^۳ (۲۰۱۷) (۹) به منظور شناسایی تطبیق پذیری ورزشکاران با هم تیم هایشان اصطلاح جامعه پذیری^۴ را معرفی کرد. جامعه پذیری فرایندی است که مسئولیت ها، هنجارها و فرهنگ یک گروه خاص را یاد می گیرند (۱۰). در واقع، جامعه پذیری روندی است که فرد را برای زندگی گروهی آماده می کند و نقش اساسی در شکل گیری رفتار فرد دارد. جامعه پذیری فرآیند مستمر یادگیری است که به موجب آن افراد ضمن آشنا شدن با نظام از طریق کسب اطلاعات و تجربیات به وظایف حقوق و نقش های خویش به خصوص وظایف سیاسی در جامعه پی می برد. در این فرآیند ارزش ها، ایثارها، اعتقادات و آداب و رسوم از نسلی به نسل دیگر انتقال می یابد و امکان دارد در جریان این انتقال تغییرات و یا تعدیل هایی نیز صورت پذیرد.

2. Wylleman

3. Cranmer

4. Socialization

قابل شناسایی هستند. حد و مرزهای ساختاری^۸ که بایستی برای تعیین جایگاه اعضای گروه به کار گرفته شود. این متمایزسازی شامل جایگاه (مانند مربی، ورزشکار) و همچنین حاکمیت ضمنی به خاطر جایگاه اجتماعس (مانند، ورزشکاری که یک سال سابقه حضور در یک تیم را دارد یا ورزشکاری که سابقه چندین سال حضور در تیم را دارد). حد و مرزهای سازگاری^۹ که ورزشکاران بایستی به عنوان یکی از عوامل پویایی‌های بین فردی و به عنوان یک ورزشکار از سطح بیرونی گروه به هسته‌های اجتماعی داخلی گروه حرکت کنند.

جامعه پذیری در ورزش عبارت است از عوامل و شرایطی که سبب جذب افراد به سمت ورزش و تداوم فعالیت‌های ورزشی آن‌ها در این عرصه می‌شود (۱۰). مباحثی که با محوریت جامعه پذیری در حوزه ورزش مطرح می‌شوند، طیف وسیعی را تشکیل می‌دهند: این که چگونه بعضی افراد با علاقه فراوان به انجام فعالیت‌های ورزشی یا تماشای رقابت‌های ورزشی می‌پردازند؛ اما دیگران چنین علایقی ندارند، یا چگونه عده‌ای خودشان را به عنوان ورزشکار می‌شناسند و وقت و هزینه خود را صرف فعالیت در یک رشته ورزشی خاص می‌کنند؛ ولی دیگران چنین زمان و هزینه‌ای را صرف نمی‌کنند. مشارکت فعال در ورزش دارای الزاماتی است که فرد باید علاوه بر توان بدنی، آن‌ها را در جامعه فرا بگیرد. پژوهشگران معتقدند در فرایند مشارکت ورزشی افراد، علاوه بر توانایی‌های فردی، امکانات و دسترسی به فرصت‌ها، عوامل جامعه‌پذیری (پدر و مادر، خواهران و برادران، معلمان، همسالان، رسانه‌ها و برخی الگوها) نیز دخیل هستند (۱۴). برخی از پژوهشگران نیز از اهمیت فراوان جامعه‌پذیری سخن به میان آورده‌اند و اذعان نموده‌اند که نقش و اهمیت عوامل جامعه‌پذیری، بالاتر و با اهمیت‌تر از دیگر عوامل از جمله استعداد و توسعه مهارت‌های ورزشی افراد برای شرکت در

در حوزه ورزش، عوامل جامعه‌پذیری نظیر محیط ورزشی و رهبرانی مانند مربیان و تمرین‌دهندگان هستند که تاثیر چشمگیری بر بهبود عملکرد ورزشکاران دارند (۱۱). از طرفی، نشان داده شده است که رفتار بازی، تعامل با همسالان تاثیر چشمگیری بر عملکرد در یک حوزه ورزشی دارد که این امر به نوبه خود حاکی از تاثیر جامعه‌پذیری در محیط باشگاه‌های ورزشی می‌باشد (۱۲). در محیط‌هایی که موفقیت از طریق فعالیت‌ها و اقدامات هماهنگ در بین اعضای تیم (مانند تیم‌های ورزشی) حاصل می‌شود، جامعه‌پذیری موفقیت‌آمیز ورزشکاران تازه وارد به سطح بالای عملکرد تیم کمک می‌کند (۱۳). فرآیند جامعه‌پذیری افراد تازه وارد را وادار می‌سازد تا در کنار بهبود مهارت‌ها و قابلیت‌های مورد انتظار از آن‌ها، چیزهایی را که از آن‌ها انتظار می‌رود را در آن حوزه به طور مطلوب یاد بگیرند (۱۰). کلین^۵ و همکاران (۲۰۰۸) اذعان می‌دارند که افراد بایستی خودشان را سیاست-ها، زبان، ساختار، روابط کاری، اهداف و استراتژی، فرهنگ و ارزش‌ها، نقش‌ها و سیاست‌ها و تاریخچه گروهی که زیرمجموعه آن هستند، آشنا شوند (۱۴). در بسیاری از موارد، تجربیاتی که ورزشکاران در حین ورود به یک تیم ورزشی جدید کسب می‌کنند شباهت بسیار زیادی به تجربیات یک کارمند هنگام ورود به یک محیط کاری جدید دارد (۱۵).

ونمانن^۶ و همکاران (۱۹۷۷) حد و مرزهای اجتماعی برای کارکنان در هنگام ورود به یک سازمان را تشریح کرده‌اند که می‌توانند برای تشریح تجربیات ورزشکاران نیز بکار گرفته شوند (۱۶). حد و مرزهای کارکردی^۷ که تعیین می‌کند کدام مسئولیت‌ها بایستی در بین اعضای گروه تمایز داده شود. در تیم‌های ورزشی معمولاً براساس الزامات پست بازیکنان مسئولیت‌ها تمایز داده می‌شود که براساس مهارت بازیکنان

5. Klein

6. Van Maanen

7. Functional boundaries

8. Hierarchical

9. Inclusionary

-	-	۱۸/۰	۶۹	متأهل	وضعیت
-	-	۸۲/۰	۳۱۵	مجرد	تأهل
-	-	۲۲/۹	۸۸	زیر ۵ سال	
-	-	۶۸/۲	۲۶۲	۱۰ تا ۶ سال	سابقه
-	-	۴/۹	۱۹	۱۱ تا ۱۵ سال	ورزشی
-	-	۳/۹	۱۵	بالای ۱۵ سال	

ورزش می باشد (بیامون، ۲۰۱۰) بنابراین هدف پژوهش حاضر بررسی و ارائه مدل جامعه پذیری ورزشکاران حرفه‌ای و نقش آن در نتایج مسابقات حرفه‌ای بود.

روش کار

تحقیق حاضر یک پژوهش آمیخته به صورت کمی و کیفی است. بخش کمی تحقیق در قالب پرسشنامه انجام می‌شود و بخش کیفی تحقیق به صورت گراندد تئوری و براساس مدل اشتراوس و کوربین (۱۳۸۷) در قالب مصاحبه و تحلیل محتوایی و ساختاری مصاحبه‌ها انجام می‌شود. در این روش، متن مصاحبه‌ها چندین بار مرور خواهد شد تا به کوچک‌ترین واحدهای تشکیل دهنده و معنادار (تم یا درون مایه) شکسته شوند. سپس این کلمات، با هدف یافتن مرکزیتی در بین آن‌ها، مرور و بر همین اساس مقوله‌بندی می‌شوند. حرکات قیاسی و استقرایی بین متون اولیه و مقولات نهایی چندین بار تکرار می‌شود تا در نهایت، ثبات قابل قبول مشترک بین پژوهشگران درباره آنچه داده‌ها می‌گویند حاصل شود. برای جمع‌آوری داده‌ها، از مصاحبه‌های عمیق، باز و نیمه ساختاریافته استفاده شد.

جامعه آماری این تحقیق در بخش کمی ورزشکاران رشته‌های فوتبال، کشتی و بدمینتون تشکیل دادند که به دلیل نامشخص بودن تعداد دقیق ورزشکاران، تعداد نمونه آمای براساس جدول مورگان ۳۸۴ نفر و به صورت تصادفی تناسبی انتخاب می‌شوند. در بخش کیفی، جامعه آماری را مدیران و مربیان تیم‌های ورزشی فعال در رشته‌های فوتبال، کشتی و بدمینتون تشکیل دادند که نمونه آماری ۳۲ نفر به صورت در دسترس انتخاب شد.

جدول ۱. مشخصات جامعه و نمونه مورد مطالعه

سظوح	فراوانی	درصد	میانگین	انحراف
متغیر				معیار
سن (سال)	-	-	۱۹/۷۳	۶/۳۱
جنسیت	پسر	۳۳۷	۷۸/۸	-
	دختر	۴۷	۱۲/۲	-

ابزار جمع‌آوری اطلاعات

در بخش کمی ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه محقق ساخته خواهد بود که براساس مبانی نظری و ادبیات پیشینه و هم‌چنین شاخص‌های استخراج شده از مصاحبه‌ها طراحی خواهد شد و در اختیار شرکت کنندگان قرار خواهد گرفت. سپس به منظور بررسی روایی صوری و محتوایی از نظرات اساتید و متخصصان حوزه رسانه و ورزش استفاده خواهد شد. سپس به منظور بررسی روایی سازه پرسشنامه از تحلیل عاملی تاییدی استفاده خواهد شد. سپس به منظور بررسی و روایی همگرا از طریق شاخص AVE و پایایی ترکیبی و پایایی پرسشنامه از طریق ضریب آلفای کرونباخ استفاده خواهد شد.

در بخش کیفی این تحقیق نیز کلیه مکالمات روی نوار صوتی ضبط و سپس بلافاصله کلمه به کلمه روی کاغذ پیاده و تجزیه و تحلیل خواهد شد. کسب اجازه ضبط مصاحبه‌ها، رضایت آگاهانه، حفظ گمنامی، محرمانه بودن اطلاعات و تعهدات اخلاقی در همه مصاحبه‌ها مدنظر خواهد بود.

شیوه جمع‌آوری داده‌ها

محقق ابتدا سوالات مصاحبه را پس از تایید استاد راهنما آماده و با هماهنگی با افراد شرکت کننده در محل تمرین تیم‌ها و ورزشکاران حضور یافته و مصاحبه را به صورت حضوری در یک بازه زمانی ۱ ساعته انجام خواهد داد. تمامی محتوای

مصاحبه به صورت صوتی ضبط گردیده و برخی مطالب کلیدی یادداشت برداری خواهد شد.

روش تجزیه و تحلیل

در بخش کیفی، پس از انجام مصاحبه، تجزیه و تحلیل یافته‌ها با استفاده از روش استقرای منطقی صورت خواهد گرفت. بدین شکل که پس از اجرا و ویرایش مصاحبه‌ها، نظرات مختلف در گروه‌های مفهومی یکسان‌سازی و کدگذاری و طبقه‌بندی خواهند شد و سپس، به صورت کیفی تحلیل می‌شوند. کدگذاری در این پژوهش به صورت باز و محوری انجام خواهند شد. در کدگذاری باز، پژوهشگر با مرور مجموعه داده‌های گردآوری شده تلاش می‌کند تا مفاهیم پنهانی آن را باز شناسد. این مرحله بدین جهت کدگذاری باز نامیده می‌شود که پژوهشگر می‌تواند بدون هیچ محدودیتی به نامگذاری مقوله‌ها بپردازد. به عبارت دیگر، پژوهشگر برای تعدد کدها و مقوله‌ها محدودیتی قائل نمی‌شود. در کدگذاری

محوری نیز هدف، تعیین رابطه بین مقوله‌های ایجادشده در مرحله کدگذاری باز است. در این مرحله، پدیده مرکزی شناسایی شده و تفسیر شرایط علی و راهبرهای حاصل شده ارائه می‌گردد (اشتراوس و کوربین، ۱۳۸۷).

در بخش کمی روش آماری مورد استفاده در این پژوهش در دو سطح توصیفی و آمار استنباطی انجام گرفت. برای تجزیه و تحلیل داده‌های توصیفی از روش آماری توصیفی استفاده خواهد شد و از این طریق فراوانی، درصد، میانگین داده‌ها، انحراف استاندارد، کمترین، بیشترین محاسبه و نتایج در جداول ارائه شد. جهت تعیین طبیعی بودن توزیع داده‌ها از شاخص‌های چولگی و کشیدگی استفاده شد. برای آزمون فرضیه‌های تحقیق از مدلسازی معادلات ساختاری و برای بررسی روایی سازه پرسشنامه‌ها از تحلیل عاملی تاییدی استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل آماری این تحقیق از نسخه ۲۴ نرم افزار SPSS و نسخه ۳ نرم‌افزار Smart PLS استفاده شد

نتایج

وزن‌های رگرسیونی استاندارد شده مدل بررسی شد و با توجه به ضریب رگرسیونی ۰/۱۹ و نسبت بحرانی ۱۳/۹۴ که خارج بازه $\pm 1/96$ قرار دارد (بر اساس قاعده خطای پنج درصد در ناحیه رد فرض صفر برای مقادیر خارج بازه ۱/۹۶ تا ۱/۹۶- هر پارامتر مدل)، و هم‌چنین سطح معناداری کوچکتر از ۰/۰۵ می‌توان گفت که آموزش ورزشی در جامعه‌پذیری ورزشکاران تاثیر مثبت معنادار دارد. بنابراین، فرض صفر رد و فرض حکم تایید می‌شود.

معیار نیکویی برازش

هم‌چنین برای بررسی برازش مدل از شاخص GOF استفاده می‌شود. برای بدست آوردن برازش مدل در ابتدا باید میانگین

مقدار اشتراکی متغیر وابسته (جامعه‌پذیری) را (۴۳۷/۰) و سپس میانگین مقدار ضریب تعیین متغیر وابسته (جامعه‌پذیری) (۰/۳۸۲) را در نظر گرفت و سپس این مقادیر را در فرمول زیر گذاشت.

$$GOF = \sqrt{\text{Communality} \times R\text{square}}$$

$$GOF = \sqrt{0.437 \times 0.382} =$$

$$GOF = \sqrt{0.166}$$

$$GOF = 0.408$$

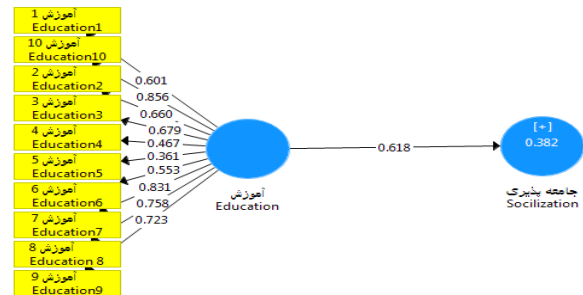
در نتیجه مقدار شاخص GOF برابر است با ۰/۴۰۸ که این عدد با توجه به سه مقدار ۰/۰۱، ۰/۲۵، و ۰/۴۱ به عنوان مقادیر ضعیف، متوسط و قوی برای GOF، حاکی از برازش کلی قوی می‌باشد.

جدول ۲. نتایج کسب شده براساس مدل ساختاری

متغیرها	بتا	مقدار t	سطح معناداری	نتیجه آزمون
آموزش ورزشی ---< جامعه پذیری	۰/۶۱۸	۲۰/۵۴۰	۰/۰۰۱	تأیید فرضیه

بین سطح تحصیلات، رشته تحصیلی دانشجویان قبل از ورود به دانشگاه و دانشکده‌ای که در آن تحصیل می‌کنند و جامعه‌پذیری سیاسی آن‌ها ارتباط است، نتیجه کلی پژوهش نشان داد که محیط آموزشی دانشگاه به مراتب بیشتر از عوامل بیرونی بر جامعه‌پذیری سیاسی دانشجویان تأثیر دارد. بنابراین، یافته‌های این بخش از پژوهش با نتایج تحقیق راسخ و همکاران (۲۰۱۹) همسو می‌باشد. آموزش الگوهای رفتاری صحیح، تعیین اهداف آموزشی، آموزش مهارت‌های صحیح ارتباطی، توسعه اخلاق‌مداری، نهادینه ساختن هنجارها و ارزش‌ها به عنوان راهبردهای بهبود فرآیند جامعه‌پذیری ورزشکاران است. این یافته را می‌توان چنین استدلال کرد که به منظور بهبود فرآیند جامعه‌پذیری بایستی مربیان الگوهای صحیح رفتاری را به عنوان یکی از مهم‌ترین شاخص‌های شکل‌دهی به شخصیت و هویت فردی بازیکنان در تیم‌ها پیاده سازند و بدین ترتیب برای سازمان‌دهی مطلوب و هدفمند بودن این آموزش اهداف آموزشی مشخصی را تدوین نمایند تا این آموزش از یکسو براساس اصول علمی و از سوی دیگر طبق برنامه مشخصی باشد که بتواند ورزشکاران را همسو با توسعه مهارت‌های فیزیکی و روان‌شناختی در حوزه جامعه‌شناختی نیز غنی‌تر سازد و به ورزشکاران این فرصت را فراهم سازند تا به دور از تک بُعدی بودن رفتارهای حرفه‌ای ورزشی را به عنوان یک ورزشکار حرفه‌ای آموزش ببینند. هم‌چنین، چنین به نظر می‌رسد که وقتی مربیان ورزشی به عنوان رهبران تیم‌ها به اخلاق‌مداری به عنوان یک اصل مهم در جو تیمی توجه می‌کنند و بر نهادینه شدن آن در بین اعضای تیم تأکید می‌ورزند میزان تمایل ورزشکاران برای قرار گرفتن در چاقوب کاری مربیان و هم‌چنین تمایل به سازگاری با شرایط موجود افزایش پیدا می‌کند و این امر منجر به تسریع فرآیند جامعه‌پذیری ورزشکاران می‌گردد.

لذا، با توجه به نقش آموزش ورزشی در جامعه‌پذیری ورزشکاران پیشنهاد می‌شود مربیان ورزشی محتوای تمرینی و آموزشی ورزشکاران به ویژه در سنین پایه را با هدف آموزش هنجارها و ارزش‌های ورزش حرفه‌ای طراحی کنند. هم‌چنین، پیشنهاد می‌شود محققان نقش آموزش هنجارهای زیست محیطی

شکل ۱. مدل ساختاری تحقیق براساس ضرایب استاندارد

بحث

هدف کلی پژوهش حاضر بررسی نقش آموزش در جامعه‌پذیری ورزشکاران حرفه‌ای بود. نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که آموزش ورزشی در جامعه‌پذیری ورزشکاران تأثیر مثبت معنادار دارد. ورزش و فعالیت‌های بدنی به عنوان پدیده اجتماعی، همراه با فرآیند جامعه‌پذیری در هر جامعه‌ای سازوکارهای اجتماعی و فرهنگی را در پی دارد؛ این آموخته‌های فرهنگی و اجتماعی، زمینه‌های دیگر زندگی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. ورزش در حوزه مطالعات اجتماعی، پدیده اجتماعی است که کنش متقابل مشارکت‌کنندگان اعم از ورزشکاران، مربیان، هواداران و سازمان‌های اجتماعی درگیر را به همراه دارد؛ به همین دلیل به نظر می‌رسد نقش آموزش در یادگیری این کنش‌های اجتماعی می‌تواند موثر باشد. در این راستا، اذعان شده است که جامعه‌پذیری فرآیند مستمر یادگیری است که به موجب آن افراد ضمن آشنا شدن با نظام از طریق کسب اطلاعات و تجربیات به وظایف حقوق و نقش‌های خویش به خصوص وظایف در جامعه پی می‌برد. در این فرآیند ارزش‌ها، ایثارها، اعتقادات و آداب و رسوم از نسلی به نسل دیگر انتقال می‌یابد و امکان دارد در جریان این انتقال تغییرات یا تعدیل‌هایی نیز صورت پذیرد. این بدان مفهوم است که ورزشکاران از طریق فرآیند آموزش می‌توانند ارزش‌ها، هنجارها و وظایف یک فرد در قبال یک گروه که همان تیم ورزشی و عوامل مرتبط با یک تیم ورزشی هست را یاد بگیرند. در این راستا، راسخ و همکاران (۲۰۱۹) تأثیر محیط آموزشی و رسانه‌های ارتباط‌جمعی بر جامعه‌پذیری سیاسی دانشجویان دانشگاه شیراز را بررسی کردند. یافته‌های تحقیق نشان داد که

در تمایل ورزشکاران برای قرار گرفتن در چارچوب کاری مربیان نقش بسزایی داشته باشد.

تشکر و قدردانی

از تمامی مربیان و ورزشکاران که به عنوان جامعه آماری در پژوهش حاضر همکاری کردند و همچنین افرادی که در به پایان رساندن این پژوهش نقشی داشته اند تشکر و قدردانی می نمایم.

References

1. McCullough, B. P., Pfahl, M. E., & Nguyen, S. N. (2016). The green waves of environmental sustainability in sport. *Sport in Society, 19*(7), 1040-1065 .
2. Pfahl, M., Casper, J., Trendafilova, S., McCullough, B. P., & Nguyen, S. N. (2015). Crossing boundaries: An examination of sustainability department and athletics department collaboration regarding environmental issues. *Communication & Sport, 3*(1), 27-56 .
3. Porter, M. E., & Reinhardt, F. (2007). GRIST: a strategic approach to climate. *Harvard Business Review, 85*(10), 22-26 .
4. Schulenkorf, N. (2017). Managing sport-for-development: Reflections and outlook. *Sport Management Review, 20*(3), 243-251 .
5. Schulenkorf, N., Sherry, E., & Rowe, K. (2016). Sport for development: An integrated literature review. *Journal of sport management, 30*(1), 22-39.
6. Raw, K., Sherry, E., & Rowe, K. (2019). Sport-for-development organizational hybridity: From differentiated to dysfunctional. *Journal of sport management, 33*(5), 467-480 .
7. Sharbatiyan, M. (2017). A Study on Measurement of the Quality of Student's Life Case Study: Higher Education Institutions in Qayen City. *Khorasan Cultural and Social Research Journal, 11*(2), 107-. Retrieved from <https://www.magiran.com/paper/1687450>
8. Wylleman, P., Alfermann, D., & Lavallee, D. (2004). Career transitions in sport: European perspectives. *Psychology of Sport and Exercise, 5*(1), 7-20 .
9. Cranmer, G. A. (2017). A communicative approach to sport socialization: The functions of memorable messages in Division-I student-athletes' socialization. *International Journal of Sport Communication, 10*(2), 233-257 .
10. Jones, G. R. (1986). Socialization tactics, self-efficacy, and newcomers' adjustments to organizations. *Academy of Management Journal, 29*(2), 262-279 .
11. Bloom, G., Stevens, D., & Wickwire, T. (2003). Expert coaches' perceptions of team building. *Journal of Applied Sport Psychology, 15*(2), 129-143 .
12. Ericsson, K. A. (2008). Deliberate practice and acquisition of expert performance: a general overview. *Academic emergency medicine, 15*(11), 988-994 .
13. Chen, G. (2005). Newcomer adaptation in teams: Multilevel antecedents and outcomes. *Academy of Management Journal, 48*(1), 101-116 .\
14. Klein, H. J., & Heuser, A. E. (2008). The learning of socialization content: A framework for researching orientating practices. *Research in personnel and human resources management, 27*(8), 279-336 .
15. Day, D. V., Gordon, S., & Fink, C. (2012). The sporting life: Exploring organizations through the lens of sport. *The Academy of Management Annals, 6*(1), 397-433 .
16. Van Maanen, J. E., & Schein, E. H. (1977). Toward a theory of organizational socialization. *Annual review of research in organizational behavior, 1* .

را در رفتارهای ورزشکاران جهت الگوسازی در جامعه به عنوان گروه های هدف مورد بررسی قرار دهند که به نظر می رسد بکارگیری رویکرد کیفی در این حوزه می تواند یافته های جدیدتری تولید و ارائه کند.

نتیجه گیری

نتایج پژوهش حاضر نشان داد آموزش و همچنین هنجارها و شاخص های مرتبط با نحوه رفتار مربیان می تواند در جامعه پذیری ورزشکاران نقش های اساسی داشته باشد که می تواند

*Original Article***Investigate the role of Education in Socialization of Elite Athletes**

Received: 20/02/2020 - Accepted: 02/09/2020

Nima Darin^{1*}
 Mehrdad Navabakhsh^{2*}
 Reza Nikbakhsh³

¹PhD Student, Department of sport sociology, Faculty of Physical Education and Sports Science, South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

²Professor, Department of Sociology & Research Branch Islamic Azad University, Tehran, Iran

³Associate Professor, Department of Sport Management, , South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

Email:mehrdad_navabakhsh@yahoo.com

Abstract

Introduction: Socialization is a process that is used in parallel with social control, but usually the formal and informal institutions in societies do not use these two processes simultaneously. This issue perpetuates their inefficiency. Sociology, with its theoretical analysis of socialization, socialization, and social control in various forms at the macro, intermediate, and micro levels, pays attention to this issue so that in each of them, the level of agency of individuals is challenged and accurate.

Methods: The present study was a mixed quantitative and qualitative research. The quantitative part of the research was done in the form of a questionnaire and the qualitative part of the research was done in the form of grand theory and based on the model of Strauss and Corbin (2008) in the form of interviews and content and structural analysis of the interviews. In-depth, open and semi-structured interviews were used to collect data. The statistical population of this research in the quantitative and qualitative part consisted of athletes in football, wrestling and badminton. In this study, a researcher-made questionnaire based on the findings of the research paradigm model was used, which consisted of 49 components, which was done with a 5-point Likert model. In the quantitative part, descriptive statistical method, skewness and elongation indices, confirmatory factor analysis and structural equation modeling with partial least squares approach were used to analyze the descriptive data. For statistical analysis of this research, SPSS software and Smart PLS software were used

Results: The results in the qualitative section showed that causal conditions were classified into three categories: learning norms and values, adapting to new team conditions, and improving social interaction. In a small part, the results showed that sports education in the sociability of athletes, mass media in the sociability of athletes, sports coaches in the sociability of athletes, reference groups in the sociability of athletes and youth interest in sports in the community Athletes' receptivity has a significant positive effect.

Conclusion: Findings showed that both in the qualitative and quantitative part, the sociability of athletes is affected by many factors related to the social and technical status of professional teams.

Key words: Sociability, professional athletes, norms, values

Acknowledgement: There is no conflict of interest.